

[Ministeren for offentlige arbejder.]

niske grunde er sådan indrettet, at det ikke er forbundet med merudgifter at lade togene køre med 10 minutters drift, idet det kun er et spørgsmål om, at man ellers skulle have driftsmæssige ophold i Hellerup; derfor kan man naturligvis lige så godt lade togene køre, selv om der ikke er så forfærdelig megen trafik til dem i visse perioder af dagen.

Med hensyn til spørgsmålet om natdrift kan jeg oplyse, at mig bekendt er der ingen steder i storbyers tæt trafikerede bybanenet, hvor man kan have natdrift, allerede af den grund at der på de meget trafikerede baner — og Tåstrupbanen er netop meget stærkt trafikeret — jo også er andre tog, og man desuden ikke kan undvære nattetimerne til sporarbejder. Der er altså ikke noget at gøre.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Jørgen Peder Hansen* til indenrigsministeren:

„Hyvad agter ministeren at foretage i anledning af de i Fyns Amts Avis den 2. maj d. å. fremkomne oplysninger om, at civilforsvarsstyrelsen har undladt at bringe beskyttelsesrummene i en række byer i forsvarlig stand?“

Skriftlig begrundelse:

Det forekommer højst overraskende, at civilforsvarsstyrelsen, der i 1965 erklærede en lang række byers beskyttelsesrum for ubrugelige, ikke har sørget for den omgående ændring af beskyttelsesrummene, som dengang blev stillet i udsigt. Det synes, som om civilforsvarsstyrelsens øverste ledelse har anlagt synspunkter i sagen, som må anses for sagen fuldstændig uvedkommende, såfremt der i øvrigt skal være en mening med at indrette kostbare beskyttelsesrum.

Befolkningen har et naturligt krav på at vide, om de etablerede beskyttelsesrum er i en så forsvarlig stand, at de i en eventuel situation vil kunne benyttes.

Jørgen Peder Hansen: Jeg vil gerne sige til ministeren, at det har vakt en, synes jeg, vis berettiget opsigt og en vis harme i såvel Horsens som Svendborg, da man dér blev bekendt med de synspunkter, som civilfor-

svaret har lagt til grund for, hvad man måske kan kalde tempoet i bedringen af beskyttelsesrummene de pågældende steder.

Disse beskyttelsesrum blev som bekendt for 6 år siden erklæret for ubrugelige, og endnu den dag i dag er de stadig væk ubrugelige. Skal der være en mening med at indrette beskyttelsesrum for befolkningen i tilfælde af en katastrofesituation — og det må man jo gå ud fra — må de pågældende beskyttelsesrum være i en sådan stand, at befolkningen kan have tillid til dem. Dette synspunkt mener jeg er så indlysende rigtigt, at det må undre, at man i civilforsvarsstyrelsen har kunnet anlægge noget som helst andet synspunkt.

Men det har man ifølge udtalelser til Fyns Amts Avis gjort. Man har åbenbart ment, at det først og fremmest gjaldt om at få udsat afholdelsen af reparationsudgifterne og måske også om at forsøge at undgå en entreprenørs fallit, endskønt man vidste, at beskyttelsesrummene de pågældende steder ikke var brugelige i en given alvorlig situation.

Man skal normalt ikke bebrejde nogen administration, at den handler med både fornuft og omtanke, når det drejer sig om statens, det offentliges, midler, men her er der efter min mening tale om en komplet uforståelig afgørelse. Civilforsvarets leder var for 5-6 år siden yderst opsat på at få udbedret de opståede skader, men har tilsyneladende glemt at følge denne ivrighed op med passende kontrol på reparationsarbejdet; det gik vist i glemmebogen. Det er for at gardere sig mod gentagelser, at jeg stiller mit spørgsmål til ministeren.

Indenrigsministeren (H. C. Toft): Det er ganske rigtigt, som hr. Jørgen Peder Hansen giver udtryk for, at der i 1960 af civilforsvarsstyrelsen blev igangsat forstærkningsarbejder ved landets betondekningsgrave for at gøre dem bedre egnede som beskyttelsesrum også i tilfælde af angreb med kernevåben. Men det er også rigtigt, som spørgeren giver udtryk for, at under arbejdernes udførelse blev civilforsvarsstyrelsen i 1965 opmærksom på, at entreprenørfirmaet K. Sandau, Svendborg, og H. F. Valnert & Sønner, København, som forestod en del af de nævnte arbejder, i et antal til-